

Ὁ Ἑλγίνος κατεσύλησε τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ βρεταννικὸν δημόσιον κατέβαλε τιμήμα, εἰς τὸν κλέπτην, ὅπως καὶ ἂν τὸ κρίνη κανεῖς, δὲν εὐρίσκει

ΤΑ ΕΛΓΙΝΕΙΑ

πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νομιμοποιῇ τὸν κλεπταποδόχον. Ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων οἰκοδομηθεῖσα ἐκδοχή, περὶ «νομίμου» ἀγορᾶς ἢ «νομίμου» πωλήσεως, ὑπὸ τουρκικῆς ἀρχῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἀναπόδεικτος ἂν δὲν ἦτο, πάλιν θὰ ἦτο ἀνάξιον ἐλευθέρου λαοῦ νὰ τὴν ἐπικαλῆται σήμερον. Εἰσβολεῖς ἦσαν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν τῇ βαρβαρότητι

καὶ ἀπαιδευσίᾳ των, δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ βλέπουν εἰς τὰ φειδικὰ γλυπτά, τίποτε περισσότερον ἀπὸ λιθίνους ὄγκους. Θαυμάσια ἤμπορεῖ καὶ ἓνας κοινὸς λωποδύτης, ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ ἓνα νήπιον μαργαρίτας, ἰκανοποιῶν τὸν μικρὸν, μὲ μίαν χαρτεσακκούλαν καραμέλλες καὶ νὰ ἀποκαλῆ τὴν ἄρπαγὴν «νόμιμον». Τὰ ἐλγίνεια μάρμαρα πρέπει ν' ἀποδοθεῖν εἰς τὸν ἀπεγυμνωθέντα Παρθενῶνα, χωρὶς μάλιστα ἐορταστικὸς θορύβος καὶ τυμπανοκρουσίας, μὲ αἶσθημα μόνον μετανοίας καὶ ταπεινότητος.